

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

6884 *Ordre APA/514/2019, de 26 d'abril, per la qual es fixen normes per a l'aplicació de les exempcions a l'obligació de desembarcament i per a la millora en la selectivitat dels arts.*

El Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, sobre la política pesquera comuna, pel qual es modifiquen els reglaments (CE) núm. 1954/2003 i (CE) núm. 1224/2009 del Consell, i es deroguen els reglaments (CE) núm. 2371/2002 i (CE) núm. 639/2004 del Consell i la Decisió 2004/585/CE del Consell, té com a objectiu fonamental garantir que les activitats de la pesca i l'aqüicultura siguin sostenibles ambientalment a llarg termini i es gestionin de manera coherent amb els objectius de generar beneficis econòmics, socials i d'ocupació, i de contribuir a la disponibilitat de productes alimentaris. Per fer-ho, disposa d'instruments de gestió com la fixació de quotes assignades als estats membres, que han de garantir l'estabilitat relativa de cadascun d'aquests en relació amb cada població de peixos o pesquera.

La Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, estableix a l'article 5 les mesures de la política de pesca marítima en aigües exteriors, entre les quals hi ha la possibilitat de fixar mesures de conservació dels recursos pesquers, mitjançant la regulació dels arts i els ormeigs. Així mateix, l'article 8 faculta el titular del departament perquè adopti mesures de regulació de l'esforç pesquer, entre les quals hi ha la limitació de les xarxes, la dimensió dels arts, el nombre d'hams o qualsevol altra mesura en els arts utilitzats que pugui regular l'esforç pesquer dut a terme per cada vaixell.

L'article 15 del Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, estableix un calendari per aplicar l'obligació d'emmagatzemar, mantenir a bord, registrar, desembarcar i imputar a la quota corresponent totes les captures no desitjades d'espècies sotmeses a límits de captura en aigües atlàntiques, i al Mediterrani també aquelles que estiguin subjectes a una talla mínima de conformitat amb el Reglament (CE) núm. 1967/2006 del Consell, de 21 de desembre de 2006, relatiu a les mesures de gestió per a l'explotació sostenible dels recursos pesquers al mar Mediterrani i pel qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 2847/93. Així mateix, l'article esmentat inclou determinades exempcions a aquesta obligació: les espècies la pesca de les quals està prohibida, espècies amb taxes altes de supervivència, exempcions *de minimis* i peixos amb danys causats per depredadors.

En concret, el mecanisme *de minimis* permet descartar un percentatge del total anual de captures de les espècies sotmeses a l'obligació de desembarcament sense que es computin a la quota assignada quan les proves científiques determinin que incrementar la selectivitat és molt difícil o per evitar els costos desproporcionats que suposaria la manipulació d'aquestes captures no desitjades. Per això, per a aquesta exempció, que es materialitza a través d'actes delegats de la Comissió, és necessari establir la manera com cada vaixell o grup de vaixells ha de calcular aquesta quantitat, la manera com han de registrar al diari de bord i com s'ha de procedir per al control correcte de les quantitats descartades, que és un dels objectius d'aquesta Ordre.

Aquesta Ordre té per objecte establir disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, pel que fa a l'obligació de desembarcament que preveu l'article 15, establir determinades exempcions a la seva aplicació i instaurar determinades mesures dirigides a millorar la selectivitat i reduir així la taxa de rebuigs, per donar compliment efectiu per a la pesca marítima en aigües exteriors espanyoles de les disposicions de la política pesquera comuna, que han entrat en vigor plenament l'1 de gener d'enguany.

Així mateix, aquesta Ordre preveu una regulació singular per a dos supòsits excepcionals en què hi pot haver una certa col·lisió entre la nova obligació de desembarcament i la regulació sectorial respectiva. D'una banda, la normativa europea preveu regles de composició de captures normalment vinculades a mesures tècniques de pesca, en què la UE fixa en determinats casos percentatges de captures que s'han de respectar en l'activitat pesquera. Normalment, aquestes singularitats es vinculen a l'ús de malles d'una mida inferior a les establertes per regla general per a determinades zones. Aquestes obligacions pel que fa a la composició de les captures pot generar una incongruència amb l'obligació general de desembarcar totes les captures i per això s'ha de cercar una solució per evitar que l'ús d'aquestes excepcions vinculades a les malles amb menys llum i les consegüents regles de composició de captures impedeixi complir l'objectiu de no dirigir l'activitat a l'espècie amb un percentatge limitador, respectant les obligacions de desembarcament. Per això, s'inclou una nova regulació que obliga a respectar l'obligació de desembarcament de totes les captures i, en segon lloc, la necessitat de desplaçament del vaixell quan detecti zones amb una concentració superior de les espècies limitadores, de manera que pugui retenir totes les captures però abandoni aquella zona una vegada hagi capturat per damunt de les regles de composició esmentades. Per a això s'obliga al fet que el desplaçament sigui almenys de tres milles des del lloc de l'última calada o jornada.

Per a les espècies subjectes a l'obligació de desembarcament, les captures d'espècies d'una talla inferior a la talla mínima de referència a l'efecte de conservació no es poden desembarcar mentre hi hagi quantitats disponibles sobre la base de l'exempció *de minimis* mentre que, una vegada esgotada aquesta quantitat, s'han de desembarcar i destinar a finalitats diferents del consum humà directe. Tanmateix, per a les espècies que no estiguin subjectes a l'obligació de desembarcament, i que tinguin regulada una talla mínima de captura en una altra normativa, s'han de tornar immediatament al mar. Convé traslladar a aquesta norma les previsions esmentades per al compliment efectiu d'aquestes obligacions.

Com a excepció a l'obligació d'imputar les captures a la quota corresponent, les captures d'espècies que estiguin subjectes a l'obligació de desembarcament i que excedeixin les quotes fixades per a les poblacions de què es tracti, o les captures d'espècies per a les quals el Regne d'Espanya no disposi de quota, es poden imputar a la quota de les espècies principals, sempre que no superin el 9% de la quota de les espècies principals. El Reglament preveu a l'article 15.8 aquest mecanisme interespecie que s'ha d'aplicar únicament quan la població de les espècies alienes a l'objectiu quedi dins de límits biològics segurs. És necessari, doncs, establir la manera com s'han de comptabilitzar aquestes captures segons la quota estigui repartida o no, el mitjà pel qual la Secretaria General de Pesca ha d'informar de les espècies i les quantitats objecte d'aquest mecanisme de flexibilitat, i la manera d'anotar al diari de bord les quantitats retingudes quan no es disposa de quota.

La reglamentació europea recull igualment, dins de les exempcions a l'obligació de desembarcament de totes les captures, una sèrie d'espècies que tenen una supervivència alta per a determinats arts. Aquesta supervivència està determinada no només per la resistència de cada espècie i els danys de l'art de pesca, sinó també per les millors pràctiques en la manipulació postcaptura i en la manera com es tornin al mar. És per això necessari contenir aquí les previsions necessàries per assegurar que es maximitza aquesta supervivència de les captures que no són retingudes i que es tornen al mar.

L'obligació de desembarcar totes les captures té com a objectiu que les flotes cerquin una millora permanent en la selectivitat de manera que es deixin de capturar les espècies que, per la seva talla o pel mal estat biològic del recurs, s'han de protegir i reduir-ne la mortalitat amb la finalitat de millorar l'estat d'aquestes poblacions.

Al llarg dels últims anys, s'han fet diferents experiments que han demostrat que l'aplicació d'una sèrie de mesures permet millorar els patrons d'explotació, amb la reducció de les captures no desitjades, i la Comissió Europea ha instat els estats membres que apliquin els bons resultats obtinguts en certs estudis. Per això, la norma actual recull la

inclusió d'una sèrie de dispositius selectius en els arts d'arrossegament que contribueixin a aquesta reducció de les captures no desitjades. Aquests dispositius selectius es poden instal·lar de manera voluntària durant el primer any i mig de vigència d'aquesta norma amb la finalitat de propiciar que se'n pugui finançar el cost de l'adquisició i la instal·lació a través de fons europeus i hi hagi un període d'adaptació suficient com a mesura preparatòria i a partir d'aquell moment siguin obligatoris.

Els dispositius selectius triats per incloure'ls en aquesta normativa i, per tant, per aplicar-los a la flota són fruit de resultats positius demostrats en estudis en l'àmbit internacional així com d'experiències pràctiques fetes en vaixells de la flota espanyola en què s'han confirmat els resultats esmentats. En el cas dels vaixells arrossegadors de fons que pesquen a la zona VIa del CIEM, els estudis els ha fet AZTI i els resultats demostren una reducció de les captures accidentals d'espècies que poden arribar a ser limitadores per a la flota com certs gàdids i espècies pelàgiques d'un valor escàs i algunes d'aquestes sense quota assignada a Espanya.

En el cas dels vaixells arrossegadors de fons que pesquen a la zona VII del CIEM, els estudis els ha fet l'IEO i mostren una reducció en les captures accidentals d'espècies de les quals Espanya no té quota repartida per estabilitat relativa així com de les espècies pelàgiques amb un valor escàs i algunes d'aquestes sense quota assignada a la nostra flota.

Amb la finalitat de contenir en un mateix instrument jurídic les disposicions relatives a les esmentades exempcions establertes en els diferents actes delegats i les particularitats derivades de l'obligació general de desembarcament, aquesta norma estableix els procediments necessaris per portar a la pràctica les consideracions anteriors.

S'ha efectuat el tràmit de comunicació a la Comissió Europea que preveu l'article 46 del Reglament (CE) núm. 850/1998 del Consell, de 30 de març de 1998, per a la conservació dels recursos pesquers a través de mesures tècniques de protecció dels juvenils d'organismes marins.

El contingut d'aquesta Ordre s'ajusta als principis que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre. Així, aquesta norma és necessària per preveure els mecanismes que permetin aplicar les excepcions a l'obligació general de desembarcament establerta per la Unió Europea, la qual cosa ha de redundar en el benefici econòmic del sector afectat sense que això suposi un perjudici en l'estoc disponible. Els principis d'eficàcia i de proporcionalitat s'han observat atès que l'ordre és l'instrument més adequat per assegurar així els interessos del sector amb els mínims costos possibles inherents a la seva aplicació, i dona virtualitat pràctica a la normativa europea esmentada abans. Respecte al principi de seguretat jurídica, tal com s'ha exposat, la norma és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic nacional i de la Unió Europea i, a part d'això, la norma és coherent amb els principis d'eficiència, atès que la norma assegura la màxima eficàcia dels seus postulats, i transparència, atès que s'ha garantit una àmplia participació en la seva elaboració mitjançant el tràmit d'informació pública.

L'elaboració d'aquesta Ordre s'ha sotmès a audiència i informació pública de conformitat amb el que disposa l'article 26.6 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern. Així mateix s'ha sotmès a la consulta de les entitats representatives dels sectors afectats, i també s'han consultat les comunitats autònomes i l'Institut Espanyol d'Oceanografia.

En virtut d'això, d'acord amb el Consell d'Estat, dispenso:

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

Aquesta Ordre té per objecte establir disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, sobre la política pesquera comuna, pel que fa a l'obligació de desembarcament que preveu l'article 15, establir determinades exempcions a la seva aplicació i instaurar determinades mesures dirigides a millorar la selectivitat dels arts.

Les normes que conté aquesta Ordre són aplicables a tots els vaixells pesquers espanyols i als vaixells d'altres nacionalitats que utilitzin els ports espanyols per al desembarcament de les seves captures.

Article 2. *Definicions.*

A més de les definicions que conté el Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, als efectes d'aquesta Ordre s'estableixen les definicions següents:

a) Exempció *de minimis*: mecanisme que permet descartar un determinat percentatge de captures mitjançant actes delegats de la Unió Europea per a certes flotes i espècie o grup d'espècies sotmeses a l'obligació de desembarcament, que es calculen sobre el total anual de captures, per a la pesquera de què es tracti i sempre que no s'hagi adoptat en un pla plurianual ni en un pla de gestió de conformitat amb l'article 18 del Reglament (CE) núm. 1967/2006 del Consell, de 21 de desembre de 2006, relatiu a les mesures de gestió per a l'explotació sostenible dels recursos pesquers al mar Mediterrani i pel qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 2847/93 i es deroga el Reglament (CE) núm. 1626/94. Aquesta excepció s'aplica a les captures no desitjades que no arriben a la talla mínima de referència per a la conservació o aquelles per a les quals la flota, vaixell o grup de vaixells ja hagin consumit les seves quotes assignades.

b) Exempció per supervivència alta: mecanisme que permet descartar les espècies per a les quals s'hagi determinat una supervivència alta sempre que s'hagi recollit en un pla plurianual, un pla de gestió, un pla específic de rebuigs o un acte delegat de la Unió Europea.

c) Captures no desitjades: captures accidentals d'organismes marins que, en virtut de l'article 15 del Reglament (UE) núm. 380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, s'han de desembarcar i deduir de les quotes, ja sigui perquè tenen una talla inferior a la talla mínima de referència a l'efecte de conservació, o bé perquè superen les quotes disponibles de les espècies esmentades.

Article 3. *Mesures relatives a la gestió de les exempcions de minimis a l'Atlàntic i al Mediterrani.*

1. En els casos en què la normativa europea permeti descartar captures no desitjades mitjançant el mecanisme *de minimis* que preveu l'article 15.4.c) del Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, els armadors les han de descartar sota les condicions següents.

2. En el primer trimestre de cada any, la Secretaria General de Pesca ha de determinar mitjançant una resolució publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat» les quantitats màximes de rebuigs que es poden fer sobre la base d'aquesta exempció.

Per al cas de l'Atlàntic i qualssevol espècies sotmeses a TAC, la quantitat global *de minimis* autoritzada per descartar s'ha de fixar mitjançant el percentatge assignat a cada espècie i flota, grup de vaixells o vaixell individual, segons el tipus de gestió, calculat per a aquella espècie sobre el total de la quota que els correspongui adaptada a les transferències de què es disposi en cada moment, i ha d'incloure els intercanvis de possibilitats de pesca que s'hagin fet al llarg de l'any, de cada grup de vaixells, vaixell individual o flota en funció de com sigui la gestió.

En el cas del Mediterrani, atès que no hi ha una gestió per TAC, excepte per a l'emperador i la tonyina, s'han de prendre com a referència, per calcular la quantitat global *de minimis* autoritzada per descartar anualment per a cada espècie, les captures anuals històriques dels dos anys anteriors a la resolució.

3. Les captures no desitjades tornades al mar s'han de registrar en l'apartat corresponent al diari electrònic de bord o al diari en paper, en l'apartat destinat a l'exempció *de minimis*, a partir del primer kg. Aquests rebuigs tornats al mar i registrats no computen amb càrrec a la quota assignada al Regne d'Espanya en el cas de l'Atlàntic i qualssevol

espècies sotmeses a TAC, sinó que es dedueixen de les quantitats globals disponibles per a aquesta exempció.

4. Els vaixells de censos o modalitats que participin en pesqueres en què no hi hagi un repartiment individual o els vaixells del Mediterrani poden descartar amb càrrec a la quantitat global *de minimis* que es determini i que s'han d'incloure en la resolució que preveu l'apartat 2.

La Direcció General d'Ordenació Pesquera i Aqüicultura ha de fer una comunicació a la pàgina web del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació a efectes merament informatius quan s'hagi assolit el 80% de consum de les quantitats amb càrrec a l'exempció *de minimis* de cada espècie en els supòsits de quotes que no tinguin un repartiment individual o per al Mediterrani.

Així mateix, en tots els casos, la Direcció General esmentada ha de publicar a la pàgina web del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació l'esgotament de la quantitat *de minimis* disponible per a cada exempció, moment a partir del qual no es poden seguir descartant captures, i s'han de portar totes les captures no desitjades a port. A partir d'aquest moment aquestes captures s'han de comptabilitzar i deduir de les possibilitats de pesca corresponents de cada vaixell o grup de vaixells o de la quota de la flota respectiva.

5. Els vaixells que disposin de quotes repartides de manera individual poden descartar amb càrrec a aquest mecanisme el percentatge màxim autoritzat respecte a les seves possibilitats de pesca individuals en funció dels límits establerts en els actes delegats per al seu art i estoc i que s'han de recollir en la resolució que preveu l'apartat 2. Una vegada descartades les quantitats màximes autoritzades per a aquests, cada vaixell ha de retenir i portar a port totes les captures, que s'han de deduir de les seves possibilitats de pesca individuals independentment de la seva destinació en funció de si està per sobre o per sota de la talla mínima de referència per a la conservació de conformitat amb l'article 4.

Article 4. *Mesures de control i destinació de les espècies amb talles mínimes de referència per a la conservació.*

1. Mentre no s'hagin consumit les quantitats establertes sobre la base de l'exempció *de minimis* de l'article 15.4.c) del Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, i previstes a l'article 3 d'aquesta Ordre, no està permès desembarcar exemplars amb una longitud inferior a la talla mínima de referència de conservació establerta a l'annex III del Reglament (CE) núm. 1967/2006 del Consell, de 21 de desembre de 2006, relatiu a les mesures de gestió per a l'explotació sostenible dels recursos pesquers al mar Mediterrani i pel qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 2847/93, o al Reglament (CE) núm. 850/98 del Consell, de 30 de març de 1998, per a la conservació dels recursos pesquers a través de mesures tècniques de protecció dels juvenils d'organismes marins, en el cas de l'Atlàntic, així com les seves modificacions fetes a través dels plans de rebuigs, o bé normes posteriors que els substitueixin.

2. Una vegada consumida la quantitat assignada *de minimis* per a cada tipus de vaixell, s'ha de fer una estiba separada de totes les captures d'espècies sotmeses a l'obligació de desembarcament que no assoleixin la talla mínima de referència a l'efecte de conservació que s'han de retenir i col·locar en caixes, compartiments o contenidors, de manera que es distingeixin de les altres caixes, compartiments o contenidors. Aquestes captures no s'han de barrejar amb altres productes de la pesca.

Tanmateix, no s'aplica l'estiba separada en els casos següents:

- a) Quan les captures continguin més d'un 80% d'una o diverses petites espècies pelàgiques (verat, arengada, sorell, maire, gallet, seitó, joell, sardina i amploia).
- b) Als vaixells pesquers de menys de 12 metres d'eslora total.

En aquests dos casos s'ha de fer un seguiment de la composició de les captures mitjançant un mostratge.

3. Les captures d'espècies per sota de la talla mínima de referència de conservació que siguin retingudes després de l'esgotament de la quantitat *de minimis* autoritzada per descartar no es poden destinar en cap cas al consum humà directe.

Article 5. *Mesures sobre la utilització del mecanisme de flexibilitat interespècies.*

1. Cada any la Secretaria General de Pesca ha de publicar una resolució en el «Butlletí Oficial de l'Estat» que contingui la llista d'espècies i estocs elegibles que poden ser objecte de flexibilitat interespècies.

En el cas de quotes repartides de manera individual, la resolució ha d'incloure els estocs d'espècies principals a què va dirigida la pesquera com a objectiu per a cada tipus de vaixell en funció de l'art de pesca.

2. Per als censos o les modalitats en què no es disposi de repartiment individual, la Secretaria General de Pesca ha d'incloure en la resolució que indica l'apartat 1, així mateix, les quantitats màximes d'espècies principals que es poden utilitzar per a la flexibilitat interespècies en el cas de flotes que no disposin de repartiments individuals i que sigui probable que esgotin quotes al llarg de l'any per excessos de pesca o captures no intencionals i les condicions per aplicar aquest mecanisme.

3. Els armadors de vaixells amb quotes repartides individualment als quals se'ls hagi esgotat la quota per a una de les espècies elegibles objecte de flexibilitat recollides a la resolució esmentada, o que no disposin d'una quota inicial d'aquestes espècies, poden computar les captures d'aquestes espècies elegibles com a quota de l'espècie principal fins a un màxim del 9% calculat sobre el total de la quota adaptada de què es disposi, que ha d'incloure les transferències de possibilitats de pesca que s'hagin fet al llarg de l'any, de cada grup de vaixells, vaixell individual o flota en funció de com sigui la gestió referent a aquesta espècie principal.

Els armadors de diversos vaixells amb possibilitats de pesca repartides individualment poden fer ús de la flexibilitat interespècies de manera conjunta i sumar les quantitats totals de les espècies principals dels seus vaixells. L'ús d'aquesta flexibilitat el pot fer qualsevol dels vaixells del conjunt. Per a això han de comunicar a la Direcció General de Recursos Pesquers la seva intenció de gestionar la flexibilitat interespècies de manera conjunta.

4. En tots dos casos s'ha d'anotar al diari electrònic de bord, al diari en paper, a la nota de venda, al document de transport i a tots els documents referents a aquella descàrrega necessaris per mantenir la traçabilitat (com les declaracions de transferència, les notificacions prèvies, les notes de pesada o els preavisos) les quantitats de l'espècie realment capturada per a les quals no es disposa de quota.

5. La Direcció General d'Ordenació Pesquera i Aqüicultura ha d'establir la manera com els armadors de vaixells amb possibilitats de pesca repartides de manera individual han d'indicar les possibilitats de les espècies principals que s'han utilitzat per cobrir les quantitats de l'espècie per a les quals no es tenen possibilitats assignades.

Article 6. *Mesures relatives a l'exempció per supervivència alta.*

1. Els individus d'espècies que la normativa europea consideri de supervivència alta per a determinats arts de pesca i així ho reculli un acte delegat s'han de tornar al mar immediatament després d'haver hissat a coberta les captures si no han de ser retinguts a bord. Aquesta devolució s'ha d'efectuar seguint les pautes i les bones pràctiques que es determinin per a cadascuna d'aquestes espècies i sempre abans de procedir a la classificació de la resta de captures que s'hagin de retenir a bord.

2. S'han d'anotar al diari electrònic de bord o al diari en paper les quantitats estimades de cada espècie tornada al mar des del primer kg, emprant el codi que es determini.

3. En el primer trimestre de cada any, la Secretaria General de Pesca ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» una resolució amb les espècies que poden ser objecte de rebuig perquè s'ha demostrat científicament i s'ha regulat en l'àmbit europeu la seva exempció per supervivència alta per a determinats arts de pesca.

Article 7. *Mesures per incrementar la selectivitat dels arts de pesca.*

A partir de l'1 de juliol de 2020, amb la finalitat de millorar la selectivitat de determinats arts d'arrossegament, tots els vaixells pertanyents a les modalitats següents han de disposar obligatòriament de les mesures selectives següents:

a) Vaixells arrossegadors de fons que pesquin a la zona VIa del CIEM: han d'incloure el dispositiu següent quan pesquin en aquesta zona.

1. Característiques del dispositiu:

Malla quadrada amb una mida de malla d'un mínim de 120 mm (llum de malla) sense nus o amb un nus no escorredor.

Longitud mínima de 3 metres.

Amplada mínima d'1,5 metres.

Torçal simple de 8 mm com a màxim.

2. Col·locació del dispositiu:

En el pla superior de la xarxa.

Col·locat al cop i amb la part posterior del dispositiu a un màxim de 15 metres del frenell del cop.

Un màxim de 5 malles romboidals des de cada banda al lateral més proper del dispositiu.

b) Vaixells arrossegadors de fons que pesquin a la zona VII del CIEM: han d'incorporar un cop de malla T90 i una obertura de malla mínima de 100 mm a l'art usat habitualment.

Article 8. *Compliment de les regles de composició de les captures.*

1. Quan les captures d'un vaixell no compleixin les regles de composició de captures establertes als diferents reglaments europeus sectorials per raó d'espècie s'han de mantenir a bord les captures que superin els percentatges establerts per complir l'obligació de desembarcar totes les seves captures.

2. En cas que se superin els límits de captures establerts en una calada o en una jornada de pesca en els reglaments esmentats, abans de fer una nova calada el vaixell s'ha de desplaçar almenys 3 milles des de la posició anterior a l'última calada o activitat duta a terme en la jornada de pesca prèvia.

Disposició transitòria única. *Període voluntari.*

L'aplicació de les mesures que recull l'article 7 és de caràcter voluntari per a la flota durant el 2019 i el primer semestre de 2020, i es pot optar a les ajudes econòmiques que, si s'escau, es determinin per al seu finançament.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Ordre es dicta a l'empara de l'article 149.1.19a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de pesca marítima.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 26 d'abril de 2019.—El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, Luis Planas Puchades.